

hvars yrke är att förfärdiga konstbyggnader eller maskiner. — Skrifves äfv. *Mechanicus*.

MEKANISK, a. 2. 1) Till mekaniken hörande. — 2) Sägdes om allt hvad som göres, förrättas efter gammal vana, eller utan att förståndet dervid behöfver vara verksamt. — *Syn.* Handtverksmessig, Maskinmessig. [Mechanisk.]

MEKANISM, -i'ssm, m. sing. En maskins inre sammansättning. [Mecha.—]

MEKER, m. sing. Se *Fleper*.

MEKONSYRA, -önsy'ra, f. sing. (kem.) Ett slags syra, som finnes i saften af vallmo.

MELANKOLI, ---li', f. sing. (af grek. *Melancholia*, svart, och *Cholē*, galla) 1) (med.) Ett slags själssjukdom, som ger sig tillkänna genom en vemodig sinnessämning och tankarnes uteslutande riktning på sorgliga, oro och ångest väckande föremål, samt folkskygghet eller människohat. — 2) (i allm.) Vemod, svärmod.

MELANKOLISK, a. 2. 1) (med. o. fysiol.) Som lider af eller är fallen för melankoli. *M-t temperament*, långsamt väckta, men kraftiga och djupa känslorörelser och begär. *M. komplexion*, fasta och spända muskler och nerver, med mycken retlighet och kraft, samt en tjock, svartaktig, långsamt flytande blod. — 2) (i allm.) Vemodig, svärmodig.

MELANKOLISKT, adv. Vemodigt, svärmodigt.

MELASS, -äss, m. Den bruna sirap, som aflyter vid beredning af råsocker.

MELERA, v. a. 1. (fr. *Méler*) Blanda, hoptblanda. — *M-d*, part. pass. Blandad. Brukas äfv. adjektivt och betyder då: Af blandad färg, t. ex.: *M-e kläden*, af olika färgad, före väfningen blandad ull.

MELILOT, --öt, m. 3. Apoteksört med gula, stundom hvita blommor. *Melilotus officinalis*.

MELILOTEN-KLÖFVER, m. sing. Se *Melilot*.

MELILOTEN-PLÅSTER, n. sing. Ett slags fördelande, mörkgrönt plåster af vax, kolofonium, bomolja och pulveriserad melilot. — Kallas i dagligt tal: *Melonplåster*.

MELIS, -li'ss, m. sing. En sort toppsocker, sämre än raffinad.

MELISS, -i'ss, f. 3. (af grek. *Melissa*, bi) Örtslägtet *Melissa*, hvaraf den välluktande arten *Citronmeliss* nyttjas till åtskilliga tillredningar, såsom *Melissbrännvin*, -*spiritus*, -*vatten*.

MELISSOLJA, f. 1. Ett slags olja, som fås af *Citronmeliss*.

MELLAN, prep. Se *Emellan*. — Ingår i en mängd sammansättningar, dels med nomina, dels med verber, och har då vanligtvis betydelsen af något, som är, befinner sig, har sitt läge, sker, röres emellan tvenne föremål, t. ex.: *Mellanbalk*, balk, som har sitt läge mellan tvenne andra; *Mellanlägg*, lägga något emellan tvenne föremål. Sådana ord äro för öfrigt: *Mellanbjelke*, -*bark*, -*byggnad*, -*draga*, -*drifva*, -*fara*, -*flyta*, -*slyta*, -*slytta*, -*fläta*, -*foga*, -*föra*, -*gå*, -*gång*, -*hinna*, -*hjul*, -*hvarf*, -*kasta*, -*lag*, -*läge*, -*lägga*, -*läkt*, -*ord*, -*pelare*, -*rad*, -*sittande*, -*skjuta*, -*stikka*, -*streck*, -*stående*, -*ställa*, -*stöta*, -*sula*, -*sätta*, -*varande*.

MELLANAKT, m. 3. Tiden emellan tvenne akter af ett skådespel. [— act.]

MELLANART, m. 3. Art, som förmedlar tvenne andra.

MELLANBLÅ, a. 2. neutr. — *blått*. Som har en mellanfärg emellan mörkblått och ljusblått.

MELLANBROSK, n. 3. (anat.) Brosket, som skiljer begge näsborrarna åt.

MELLANDÄCK, n. 3. 1) Skeppsdäck, som har sitt läge mellan tvenne andra. — 2) Medlersta gellen af däckat på ett fartyg.

MELLANFINGER, n. 3. Det medlersta eller längsta af fingren på hvardera af en människas händer. — Kallas äfv. *Långfinger*.

MELLANFODER, n. 3. Foder, som sättes emellan det yttre fodret och sjelfva tyget på ett klädesplagg.

MELLANFÄRG, m. 3. Färg, som utgör en skiftning emellan tvenne andra.

MELLANGIFT, f. 3. Hvad som vid byte gifves emellan. *Byta utan m.*, jemt om jemt. *Få, gifva en summa i m.*

MELLANGÅRD, m. 2. 1) Gård emellan tvenne andra. — 2) Se *Mellangärde*, 2.

MELLANGÄRDE, n. 4. 1) Gärde, som ligger emellan tvenne andra. — 2) (anat.) Se *Diaphragma*.

MELLANGÖRA, n. sing. Göromål, som förrättas på lediga stunder, emellan andra viktigare.

MELLANHAND, f. sing. *Sitta i m.*, säges i kortspel om den, som vid spelningen bör kasta på sitt kort emellan den, som slår ut, och den, som sticker af.

MELLANHANDEL, m. sing. Det slags handel, då ett land emot inhemska varor tillbyter sig andra utländska.

MELLANKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) 1) Komma emellan (i fysisk mening). — 2) (fig.) a) På hinderligt sätt inträffa, innan något annat skall ske. *Andra saker m-kommo och hindrade utförandet af denna plan*. — b) På ett medlande sätt träda emellan. *Om icke han hade m-mät, skulle de råkat i slagsmål*. — Äfv. *Komma emellan*.

MELLANKOMST, c. 3. Händelsen, att person eller sak mellankommer.

MELLANLIGGANDE, a. 1. Som ligger, befinnes, har sitt läge mellan tvenne andra föremål, ting.

MELLANLINIE, f. 3. 1) Linie mellan tvenne andra. — 2) Linie, som i tryck skiljer tvenne stycken eller afdelningar ifrån hvarandra.

MELLANLÄNK, m. 2. 1) Länk, som förenar tvenne andra. — 2) (fig.) Föreningsband.

MELLANLÖPARE, m. 3. En, som är i godt förstånd med hvardera af tvenne motsatta partier.

MELLANMUR, m. 2. Se *Skiljemur*, 1.

MELLANMÅL, n. 3. Mindre måltid, som tillfälligtvis intages emellan de vanliga.

MELLANPJES, --pjäs, m. 3. Teaterpjäs, som gifves emellan tvenne andra.

MELLANRÄDIG, a. 2. Skrifven eller tryckt emellan raderna. *M. öfversättning*.

MELLANREGERING, f. 2. Den tid, som förflyter emellan en regents afgång och en annans utväljande eller uppstigande på tronen. — *Syn.* Interregnum.

MELLANRUM, n. 3. 1) Rummet emellan tvenne bestämda punkter eller föremål. *M. emellan rader, bjelkar, pelare, träd*, o. s. v. — 2) (fys.) Se *Por*.

MELLANRYMD, m. 3. Mellanliggande rymd. **MELLANRÄTT**, m. 3. Maträtt, som serveras emellan för- och efterrätterna.

MELLANSATS, m. 3. 1) (log. o. gram.) Se *Bisats*. — 2) (i musik) Underordnad sats, som förbinder tvenne hufvudsatser.

MELLANSKIFTE, n. 4. Se *Mellantid*.